

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudkyní JUDr. Marcelou Rouskovou ve věci

žalobkyně: **E. D.**
bytem x

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení**
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2022 č.j. X

takto:

- I. Rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 16. 2. 2022 č.j. X se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobkyně se podanou žalobou domáhala přezkoumání a zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaná zamítla námitky a potvrdila rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 11. 2021 č. j. X.
2. Česká správa sociálního zabezpečení rozhodnutím ze dne 30. 11. 2021 č. j. X zamítla žalobkyni žádost o přiznání invalidního důchodu pro nesplnění podmínek ust. § 38 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb.
3. V žalobě žalobkyně namítala, že v námitce uváděla, že její psychické postižení bylo v posudkové zprávě č. j. LPS/2020/14-JM ze dne 5. 2. 2020 hodnoceno jako středně těžké s poklesem pracovní schopnosti o 30%, podle posudku o invaliditě č. j. LPS/2021/1143-JM ze dne 22. 10. 2021 bylo hodnoceno jako lehké s poklesem pracovní schopnosti o 20% a navýšením o 10% pro migrenozní celefeu. V tomto mezidobí nedošlo podle žalobkyně ani subjektivně a ani podle jejího ošetřujícího lékaře ke zlepšení psychického stavu žalobkyně, spíše naopak. Rozpor v hodnocení zdravotního postižení žalobkyně mezi těmito posudky nebyl pak v odůvodnění rozhodnutí vůbec vysvětlen. Podle žalobkyně celé odůvodnění rozhodnutí vyznívá jako snaha, aby pokles pracovní schopnosti nikdy nedosáhl 35% a nemusel být přiznán invalidní důchod.
4. Ve vyjádření k žalobě žalovaná reagovala na námitky žalobkyně a konstatovala, že sporované kroky, potažmo opodstatněnost žaloby přísluší krajským soudem zadanému komisionálnímu posudku.
5. Pokud jde o věc samotnou, pro danou věc jsou podstatné tyto dokumenty: rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení ze dne 30. 11. 2021 č.j. X, námitky žalobkyně ze dne 10. 1. 2022, žalobou napadené rozhodnutí České správy sociálního zabezpečení, pracoviště pro Prahu a Střední Čechy ze dne 16. 2. 2022 č.j. X. V soudním spise se pak pro danou věc nachází posudek Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 8. 6. 2022 ev. č.: SZ/2022/682-PH-6.
6. Soud o posouzení zdravotního stavu žalobkyně požádal Posudkovou komisi MPSV ČR v Praze. V předmětném posudku ze dne 8. 6. 2022 komise vyslovila, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
7. Při jednání konaném dne 27. 9. 2022 žalobkyně setrvala na svých právních názorech a procesních stanoviscích, žalovaná svou nepřítomnost při jednání omluvila.
8. Městský soud v Praze v rozsahu tvrzených důvodů nezákonnosti, jimiž je vázán, přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které mu předcházelo, a uzavřel, že žaloba je důvodná.
9. Soud posoudil předmětnou věc takto:
10. Ustanovení § 39 zákona o důchodovém pojištění ve znění platném a účinném po 31. 12. 2009 upravuje 3 stupně invalidity. Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvýše o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně. Pokud se jedná o pokles pracovní schopnosti nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně a konečně v případě poklesu nejméně o 70 % se jedná o invaliditu III. stupně.

11. Správní rozhodnutí o nároku na invalidní důchod je závislé především na odborném lékařském posouzení. Podle právní úpravy platné a účinné po 31. 12. 2009 platí, že zdravotní stav a pracovní schopnost občana pro účely přezkumného řízení soudního ve věcech důchodového pojištění a pro účely odvolacího řízení správního (námitkového řízení) posuzuje Ministerstvo práce a sociálních věcí, pokud napadené rozhodnutí bylo vydáno na základě posudku Okresní správy sociálního zabezpečení; za tím účelem zřizuje jako své orgány posudkové komise. Při přezkumu takového rozhodnutí neposuzuje soud věcnou správnost posudku, neboť k tomu nemá potřebné odborné znalosti. Posudek posudkové komise soud hodnotí jako každý jiný důkaz podle zásad upravených v § 77 odst. 2 s. ř. s., avšak s ohledem na mimořádný význam v tomto řízení bývá tento posudek důkazem rozhodujícím v případech, kdy z hlediska své celistvosti a přesvědčivosti nevzbuzuje žádných pochyb a nejsou-li tu ani žádné jiné skutečnosti nebo důkazy, kterými by správnost posudku mohla být zpochybněna.
12. V projednávaném případě soud v rámci přezkumu správnosti zjištění zdravotního stavu žalobkyně nechal vypracovat posudek Posudkovou komisí MPSV ČR v Praze. Posudková komise zasedajíc v řádném složení za přítomnosti odborného lékaře - psychiatra mimo jiné uvedla, že: „Posuzovaná je absolventkou zahradnického učiliště. Poté pracovala jako recepční, operátorka a od r. 2007 jako OSVČ – úklidová živnost. V současnosti (od 30. 9. 2020) nepracuje, od 1/2021 je v evidenci ÚP. Je v péči psychiatra pro periodickou depresivní poruchu. V péči psychiatra je od r. 2013 po prodělané serózní meningoencefalitidě v 10/2021 s reziduálním protrahovaným pseudoneurastenickým syndromem, paroxysmální cefaleou, adynamií, emoční nestabilitou a asthénii. Od 23. 11. 2019 do 2. 12. 2019 proběhla hospitalizace v psychiatrické léčebně Bohnice pro propad do deprese se suicidálními ideacemi a iritabilitou až agresivním chováním. Stav se částečně stabilizoval, přetrvávala pokleslá fórie, emoční labilita a snížená frustrace tolerance. U posuzované byl konstatován DNZS (dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav), jehož hlavní příčinou je psychiatrické onemocnění – periodická depresivní porucha. Pokles pracovní schopnosti byl stanoven 30 %. Invalidita nebyla uznána. Míra poklesu pracovní schopnosti byla dána kapitolou V (Duševní poruchy a poruchy chování), položkou 4b (lehké postižení depresivní epizody, mírné fáze kratšího trvání, lehce snížena úroveň sociálního fungování), kdy byla zvolena horní hranice 20 %, která byla dále navýšena o 10 % na další postižení (zejména migrenózní bolesti). ČSSZ rozhodnutím ze dne 30. 11. 2021 zamítla účastníkovi řízení žádost o invalidní důchod. Dle posudku PSSZ ze dne 20. 10. 2021 není účastník řízení invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %.
- Dne 14. 1. 2021 podal účastník řízení námitky, poukazuje na lékařské zprávy MUDr. x a žádá přiznání invalidního důchodu. Poté byl v řízení o námitkách jeho zdravotní stav posouzen posudkovým lékařem LPS ČSSZ dne 10. 2. 2022 a konstatováno shodně, že není invalidní podle ustanovení § 39 odst. 1 zdp. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 30 %. Na základě tohoto posudkového zhodnocení vydala ČSSZ dne 16. 2. 2022 rozhodnutí, kterým se námitky účastníka řízení zamítají a rozhodnutí ČSSZ ze dne 30. 11. 2021 se potvrzuje.
- Proti tomuto rozhodnutí podal účastník řízení dne 14. 3. 2022 žalobu.
- V době rozhodné pro posouzení byla posuzována léčena pro psychiatrické onemocnění – periodickou depresivní poruchu. V péči psychiatra je od r. 2013 po prodělané seriózní

meningoencefalitidě v 10/2012. Je přítomen reziduální protrahovaný pseudoneurastenický syndrom s paroxysmální cefaleou, adynamií, emoční nestabilitou a asthénií. Od 23. 11. 2019 do 2. 12. 2019 proběhla hospitalizace v psychiatrické léčebně Bohnice pro dekompenzaci obtíží – propad do deprese se suicidálními ideacemi a iritabilitou až agresivním chováním. Stav se částečně stabilizoval, trvá pokleslá fórie, emoční labilita a snížená frustrační tolerance a sklon k depresivním propadům. Emotivita je labilní, snížená je frustrační tolerance, trvá sklon k dysforii, iritabilitě a dyssomnií. Zjištěn byl dále stav po seriózní meningitidě v 2012, migrenozní cefalea obtížně korigovatelná, hypertenze nový záchyt, stav po pyelonefritidě vlevo, stav po pneumonii vpravo, recidivující blokády C pá, VAS LS pá a EMG verifikovaný sy KT oboustranně, středního stupně s indikací k chirurgické dekompresi, dále polévková hepatopatie a obezita.

K datu vydání napadeného rozhodnutí byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou je psychiatrické onemocnění – periodická depresivní porucha. Onemocnění není (v minulosti nebylo) plně stabilizováno, trvá pokleslá fórie, emoční labilita a snížená frustrační tolerance a sklon k depresivním propadům.

Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla proto hodnocena dle kapitoly V., položky 4c (středně těžké postižení, depresivní epizody středně těžké, značně snížena úroveň sociálního fungování, výkon některých denních aktivit je omezen) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., pro které byla stanovena míra poklesu pracovní schopnosti 30-44 %. Pro doložený stav posuzované a úroveň obtíží bylo hodnoceno na horní hranici rozmezí. Vzhledem k přítomnosti dalších zdravotních postižení, kdy dominuje zejména chronická, obtížně korigovatelná migrenozní cefalea, s fotofobií, nauzeou, vomitem, s celkovou prostrací a rebaundy byla podle § 3 odst. 1 citované vyhlášky tato hodnota navýšena o 10 %. Posuzovaná byla invalidní v druhém stupni, s mírou poklesu pracovní schopnosti 55 %. Posuzovaná je schopna vykonávat jednodušší, lehčí práce spíše manuálního charakteru, bez větší psychické zátěže.

Námítky uvedené v žalobě byly – vzhledem k výše uvedenému – důvodem ke změně posudkového závěru.“

13. Z posudku Posudkové komise MPSV ČR v Praze ze dne 8. 6. 2022 ev. č.: SZ/2022/682-PH-6 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu druhého stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu třetího stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb., ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50 %, nedosahoval však více než 69 %.
14. Posudek PK MPSV ČR z 8. 6. 2022 považuje soud za posudek úplný, přesvědčivý a celistvý. O správnosti a úplnosti stanovené diagnózy onemocnění žalobkyně, jakož i o stanovení a řádné zdůvodnění procentní míry poklesu schopnosti soustavné výdělečné činnosti žalobkyně proto není žádných pochyb.
15. Soud proto s ohledem na uvedené skutečnosti shledal námítky vznesené proti napadenému rozhodnutí důvodnými a rozhodnutí žalované pro nezákonnost zrušil podle § 78 odst. 1 s. ř. s. Podle § 78 odst. 4 s. ř. s. soud rozhodl, že se věc vrací žalované k dalšímu řízení, v němž

bude žalovaná ve smyslu § 78 odst. 5 s. ř. s. vázána právním názorem, který vyslovil soud ve zrušujícím rozsudku.

16. O nákladech řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobkyně měla ve věci plný úspěch, proto jí přísluší právo na náhradu účelně vynaložených nákladů řízení. Žalobkyně žádné účelně vynaložené náklady nepožadovala.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. září 2022

JUDr. Marcela Rousková
samosoudkyně